

meget godt tage Regres over for Udlandet, det er der intet som helst i Vejen for, man kan forlange, at den udenlandske Sælger skal garantere for, at Varen indeholder saa og saa mange pCt. af det og saa og saa mange pCt. af det og ikke Affaldsstoffer i større Mængde end den og den, men naar Iblanding skal opfattes, som den ærede Ordfører har villet, nemlig at Iblanding betegner en svigagtig Hensigt, er det aldeles klart, at saa bliver denne Regresklausul ganske umulig. Jeg indser ikke, paa hvad Maade det skulde være muligt at sikre sig over for en udenlandsk Sælger. Møller, som f. Eks., efter hvad der er mig meddelt, adskillige russiske, kunne male deres Varer saaledes, at det færdige Produkt, Klidene, det, vi tale om her, er aldeles fuldt af Affaldsstoffer, ikke desto mindre kan man meget godt sige, at der ikke er foretaget nogen Forfalskning. Jeg skønner derfor ikke, hvorledes man skulde kunne tage Regres over for Udlandet; Forfalskning, om en saadan foreligger, kan man jo ikke opdage. Komme vi derimod til Indlandet, er der Mulighed for en Opdagelse, naar man formoder, at der er tilsat f. Eks. Spidsmel — Spidsmel fremkommer i øvrigt overhovedet ikke som saadant paa de simple russiske Møller, idet de ikke inlade sig paa at spidse Hveden — findes der en vis Del Spidsmel i Varen, kan man for de indenlandske Møllers Vedkommende ganske simpelt ved at faa rejst kriminel Tiltale mod vedkommende Møller, idet man beskylder ham for at have bedraget, ved Afholdelse af Forhør og paa anden Maade faa undersøgt, om hans Produkt er tilvejebragt paa tilladelig Maade, eller om han, efter først at have rensat det, har tilsat Affaldsstoffer. Det er aldeles klart, at Regresbestemmelser slet ikke kunne faa Anvendelse over for Udlandet undtagen i det Tilfælde, at Iblanding opfattes paa den Maade, som den ærede Ordfører ikke vil have Ordet opfattet, nemlig saaledes, at det blot betyder Tilstedeværelse af Affaldsstoffer uden Hensyn til en mulig svigagtig Hensigt; men den ærede Ordfører sagde udtrykkelig, at det, han mente, var, at Iblanding skulde forudsætte svigagtig Hensigt. Det er jo i øvrigt ikke det eneste Punkt, hvor den ærede Ordfører synes at befinde sig i en Misforstaaelse. Han lod ogsaa til at mene, at den højtærede Landbrugsminister var enig med ham i hans Opfattelse af Forslag Nr. 1, medens det faktiske Forhold dog er det, at Ministeren i alt væsentligt fremsatte samme Betragtning som jeg.

Frederiksen: Jeg har blot et Par korte Bemærkninger at gøre til de fremkomne Udtalelser. Det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) udtalte, at denne Lov kunde betragtes som en Lov, der egentlig beskyttede Dumhed, og deri kan jeg paa en Maade være enig med ham ligesom i, hvad det ærede Medlem sagde, at naar det er gaaet, som det hidtil er gaaet, er det et Vidnesbyrd om, at Loven ikke er saa paatrængende nødvendig endda. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der er afsluttet mange fornuftigere Handeler baade om Foderstoffer og Kunstgødning i de senere Aar og det uden, at man har savnet denne Lov. Men naar man kommer ind paa at lovgive om dette, og det skal være en Lov, som det ærede Medlem betegner som et Værn mod Dumhed, en Beskyttelse mod Uvidenhed, var det heldigt, at man lavede Loven saa godt og fyldestgørende som muligt, og det er det, jeg ikke tror, den er, som den er sendt fra det andet Ting, og derfor fastholde vi Landmænd de stillede Ændringsforslag. Til det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen), der udtalte, at han ikke saa noget galt i, at Købmændene vare stillede paa en noget anden Maade end de handlende, som lode forhandle deres Gødning ved Agenter, vil jeg kun sige, at det er en Betragtning, som kan være rigtig, set fra hans Standpunkt, men det forekommer mig, at naar vi ville lovgive paa dette Omraade, bør vi gøre det ens for alle handlende, saa at naar man fordrer Garantibeviser, bør Købmanden have samme Pligt som den, der lader sin Gødning forhandle ved Agenter. Vi have jo nu ikke fordret det i begge Tilfælde, idet Købmanden efter Lovforslagets Ord kan blive fri for dette. Men saa vide vi ogsaa, hvordan det i Reglen vil gaa, nemlig at han i de fleste Tilfælde vil blive fri derfor, og det er ikke hverken heldigt eller praktisk. Til det ærede Medlem for Frederiksværk (H. Jørgensen) vil jeg udtale, at naar han sagde, at de stillede Ændringer vare saaledes, at han kunde ikke andet end billige dem og indrømmede, at de indeholdt et Fremskridt, men at han desuagtet ikke vilde stemme for dem af Frygt for, at Landstinget saa ikke vilde modtage Loven, har jeg lidt Vanskelighed ved at forstaa dette Standpunkt. Det er muligt, at Landstinget ikke vil det, men saa er det høje Landsting vel ikke mere umenneskeligt, end at det sender os Loven tilbage med de Ændringer, det har vedtaget, saa kunne vi andre derefter forhandle om,